

Απαντήσεις του Κώστα Παπαδάκη: Τα ψέμματα του κ.Χρυσοχοΐδη τελειώνουν.

ΤΑ ΨΕΜΜΑΤΑ ΤΟΥ Κ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ. Ο ΑΓΩΝΑΣ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΑΡΞΟΥΝ ΑΛΛΟΙ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ !

Λίγο πολύ έχει δημοσιοποιηθεί το ιστορικό της χθεσινής σύλληψης και κράτησής μου μαζί με τον Θανάση Καμπαγιάννη. Για την πληρότητα της καταγραφής και για κάποιες επιβαλλόμενες απαντήσεις σε προκλήσεις και ψέμματα και εκστομίστηκαν σήμερα από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη στη Βουλή για όσα έγιναν χθες σημειώνω τα ακόλουθα :

Την Κυριακή 6/12/2020 βρέθηκα στις 11.30 π.μ. περίπου στην διασταύρωση των οδών Ναυαρίνου και Χαριλάου Τρικούπη στην Αθήνα προσπαθώντας μόνος μου με ένα λουλούδι στο χέρι να φτάσω στο χώρο του μνημείου του Αλέξη Γρηγορόπουλου, προκειμένου να το καταθέσω. Ο αστυνομικός κλοιός που είχε παραταχθεί κατά μήκος της Χαριλάου Τρικούπη εμπόδιζε την πρόσβαση προς τα κάτω (προς την οδό Ζωοδόχου Πηγής) και μου δήλωσαν ότι απαγορεύεται ακόμα και η μεμονωμένη κατάθεση λουλουδιού και προσπέλαση στο μνημείο, παρά το γεγονός ότι η απαγόρευση αυτή δεν συμπεριλαμβανόταν στην απαγορευτική για τις συναθροίσεις απόφαση αρχηγού ΕΛ.ΑΣ. την προηγούμενη ημέρα.

Δέχτηκα αναγκαστικά την απόφαση αυτή και παρέμεινα στο σημείο, προκειμένου να συνδράμω με τις νομικές μου υπηρεσίες σε ομάδα, η οποία επρόκειτο να προσέλθει για να πραγματοποιήσει ολιγομελή συγκέντρωση με απόλυτη τήρηση των μέτρων ασφαλείας (μάσκες και αποστάσεις), όπως και έγινε μετά από λίγα λεπτά. Αντικείμενο της συνδρομής μου ήταν η διαμεσολάβηση μου προς την αστυνομία, προκειμένου να επιτραπεί η πραγματοποίηση της συγκέντρωσης αυτής, καθώς και να επιτραπεί σε αντιπροσωπεία των συγκεντρωμένων, σχεδόν όλων μελών του Σ.Ε.Κ., να

καταθέσουν λουλούδια στο μνημείο του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Στην σχετική προσπάθεια συμμετείχε υπό την ιδιότητα του και αυτός ως δικηγόρος ο Θανάσης Καμπαγιάννης.

Στην διάρκεια των διαπραγματεύσεων και ενώ το κλίμα συζήτησης με τον επί τόπου επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων ήταν άριστο χωρίς καμία ένταση και μάλιστα καθώς ο ίδιος αναγνώριζε ότι η τήρηση των μέτρων από τους συγκεντρωμένους ήταν πλήρης, μας ανακοίνωσε ότι δυστυχώς για αυτόν έχει άνωθεν εντολές να συλλάβει όλους τους παρευρισκομένους, μεταξύ των οποίων και τους δικηγόρους. Ευτυχώς εξαίρεσε τους φωτορεπόρτερ και τους δημοσιογράφους. Και τούτο παρά το γεγονός, ότι ο ίδιος γνώριζε και μετέφερε στα ανώτερα κλιμάκια, ότι βρισκόμαστε υπό την ιδιότητα μας ως δικηγόρων, πλην όμως η εντολή ήταν σαφής ότι πρέπει να συλληφθούμε και εμείς.

Επιβιβαστήκαμε στα τρία μισθωμένα λεωφορεία που χρησιμοποιεί η ΕΛ.ΑΣ., με τα οποία μεταφερθήκαμε στην οδό Πέτρου Ράλλη, στο κτίριο της Διεύθυνσης Αλλοδαπών. Εκεί, αφού αποβιβαστήκαμε, κρατηθήκαμε σε ένα κοινό χώρο κράτησης, μία κλειστή αίθουσα με ελλιπή αερισμό 62 κρατούμενοι και περί τους 20 αστυνομικούς. Αργότερα προσήχθησαν εκεί και αρκετοί άλλοι κρατούμενοι.

Κατά την διάρκεια, μετά την αποβίβασή μας και μέχρι την κράτηση μας ελεγχθήκαμε κατά τα προβλεπόμενα όσον αφορά τα προσωπικά μας αντικείμενα από αστυνομικούς, που με τα ίδια γάντια ερευνούσαν τα αντικείμενα δεκάδων ανθρώπων.

Περί τη μιάμιση ώρα μετά, οι δύο συνήγοροι Παπαδάκης και Καμπαγιάννης, κληθήκαμε προκειμένου κατά προτεραιότητα να υποβληθούμε στις περαιτέρω διαδικασίες που ήταν η διενέργεια της σήμανσης αλλά και η κλήση μας σε απολογία στην προανάκριση, όπως και έγινε. Κατά την κλήση μας σε απολογία μας αποδόθηκε το αδίκημα της παραβίασης του Π.Κ. 285 (Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών). Απολογηθήκαμε αμέσως, αφού ρίξαμε μία πρόχειρη ματιά στην ελλιπέστατη

δικογραφία, αρνηθήκαμε τις κατηγορίες και ζητήσαμε την ποινική και πειθαρχική δίωξη κάθε υπευθύνου α) για το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος Π.Κ. 259 συνιστάμενο στην από μέρους εκείνων που διέταξαν την παραπομπή και σύλληψη μας παραβίαση του καθήκοντος των δημοσίων αρχών να σέβονται το δικηγορικό λειτούργημα (άρθρο 34 παρ. 1 Κώδικα περί Δικηγόρων), καθώς επίσης β) και για το ίδιο το αδίκημα το Π.Κ. 285, αφού οι συνθήκες κράτησης μας εμπεριείχαν πολλαπλάσια μεγαλύτερη παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών και κινδύνους για την δημόσια υγεία, από ότι οι συνθήκες κάτω από τις οποίες μας συνέλαβαν σε υπαίθριο χώρο.

Στα έγγραφα της προφορικής μας απολογίας ανεγράφη καθ' υπόδειξη του διευθυντή της αστυνομικής προανάκρισης, ότι η σχετική συνεννόηση για την απολογία μας και στην συνέχεια την μη υπαγωγή μας στην αυτόφωρη διαδικασία έγινε με συγκεκριμένο κατονομαζόμενο εισαγγελικό λειτουργό της Ποινικής Δίωξης της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών. Στην συνέχεια, αφεθήκαμε ελεύθεροι.

Τότε διαπιστώσαμε την προσέλευση συνεργείου διενέργειας COVID – TEST, που είχε μόλις εγκατασταθεί στον διάδρομο του ισογείου, για το οποίο τουλάχιστον εμείς δεν είχαμε ενημερωθεί προηγουμένως, ότι πρόκειται να συμβεί από την αστυνομία και δεν γνωρίζω αν ενημερώθηκαν και οι υπόλοιποι κρατούμενοι. Χωρίς να μου το υποδείξει κανένας, εντελώς αυθόρμητα και με μεγάλη προθυμία επωφελήθηκα της ευκαιρίας και έκανα το τεστ. Το αποτέλεσμα ήταν αρνητικό, αλλά η διαγνωστική του αξία περιορίζεται σε τέσσερις ημέρες πριν. Το αν κολλήσαμε χθές θα διαγνωσθεί με νέο τεστ σε τέσσερις μέρες. Για αυτό και ο Καμπαγιάννης, που είχε υποβληθεί σε μοριακό τεστ στις θεώρησε περιττό να υποβληθεί και χθες σε αυτό. Όπως σημειώνει ο ίδιος σε σχετική του ανάρτηση : «Ένα *rapid test* λίγη ώρα μετά τον συγχρωτισμό δεν θα είχε καμία απολύτως διαγνωστική αξία για τα γεγονότα της ίδιας ημέρας, μιας και η ανακάλυψη τυχόν θετικού κρούσματος από τον συνωστισμό που δημιουργήσε η Αστυνομία στις 6/12 θα είναι δυνατή μόνον μετά την παρέλευση κάποιων ημερών.

Όσο δε με αφορά, ενημερώνω τον Υπουργό ότι είχα ήδη προ ημερών προχωρήσει σε μοριακό τεστ κατόπιν επαφής μου με θετικό κρούσμα, συγκεκριμένα με αστυνομικό που κατέθεσε ως μάρτυρας ενώπιον του Γ' Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων και τον οποίο εξέτασα ως συνήγορος στις 19/11, για τον οποίο η ΕΛΑΣ ενημέρωσε το δικαστήριο ότι βρέθηκε θετικός την 24/11. Μετά από ολιγοήμερη καραντίνα στην οποία υποβλήθηκα, βρέθηκα αρνητικός στο τεστ στο οποίο υπεβλήθην με δικά μου έξοδα (60 ευρώ, προ διατίμησης). Αυτά τα λίγα για το ποιός ενδιαφέρεται για τη δημόσια υγεία και ποιός την θέτει σε διακινδύνευση, υπέχοντας μάλιστα και ποινικές ευθύνες οι οποίες θα αναζητηθούν μέχρι τέλους».

Κατά συνέπεια, η απερίσκεπτη δήλωση του Υπουργού κ. Μιχάλη Χρυσοχοϊδή, ότι «και αυτοί που αρνήθηκαν το τεστ έκαναν και μήνυση στον Αττικάρχη, ότι τάχα οι αστυνομικοί δεν άλλαζαν γάντια, ο παραλογισμός δεν έχει πια όρια» δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και θα έκανε καλά ο Υπουργός πριν διατυπώνει τις εξυπνάδες του δημόσια να συμβουλευτεί τα σχετικά αρχεία, τα οποία τον διαψεύδουν, δεδομένου ότι τα στοιχεία μου έχουν καταγραφεί στα έγγραφα του συνεργείου που διενήργησε το τεστ.

Ακόμα, η επιχειρούμενη σύνδεση από την πλευρά του Υπουργού «των χιλίων κακομαθημένων», που κατά τα λεγόμενα του καίνε τις πόλεις με όσους εκπροσωπούν, πάλι κατά την άποψη του, μία ευυπόληπτη στο παρελθόν υπερευαίσθησία δικαιωμάτων, είναι **προβοκατόρικη και προσπαθεί να συνδέσει διαφορετικές και συχνά αντίπαλες** μεταξύ τους πολιτικές και κοινωνικές πρακτικές αποδίδοντας στην μία το περιεχόμενο της άλλης. Όπως επίσης και η ευτελής έκφραση, ότι «**η ασυλία των παιδιών με τις μολότοφ και κάποιων φωνακλάδων επώνυμων δεν υπάρχει.**». Προφανώς και δεν ζητήθηκε από κανέναν μας προνομιακή μεταχείριση λόγω της δικηγορικής ιδιότητας και ουδείς θεωρεί τον εαυτό του υπεράνω των νόμων.

Όταν όμως αυτή καθ' εαυτή η άσκηση των καθηκόντων που

απορρέουν από την δικηγορική ιδιότητα καθίσταται αντικείμενο ποινικοποίησης ή ακόμα και προσαγωγής, τότε είναι προφανής η παρεμπόδιση της άσκησης του δικηγορικού λειτουργήματος και έμμεσα, αλλά σαφέστατα κατ' απάντηση και **απαξίωση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών**, τις οποίες υπερασπίζονται οι δικηγόροι στο πρόσωπο των πολιτών. Εύλογα οι τελευταίοι αισθάνονται **έλλειψη ασφάλειας δικαίου** και αυτοπεποίθησης ότι μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, όταν βλέπουν ότι ο υπερασπιστικός τους λειτουργός συλλαμβάνεται και προσάγεται και γίνεται και εκείνος αντικείμενο της καταστολής παρότι δεν τελεί τίποτε άλλο από τα θεσμικά του καθήκοντα.

*Συλλήψεις δικηγόρων κάτω από αυτές τις συνθήκες δεν έχουν γίνει ποτέ σε όλη την διάρκεια της μεταπολίτευσης, είναι η πρώτη φορά που συμβαίνουν επί των ημερών της κυβέρνησης αυτής και έχει μεγάλο ενδιαφέρον ποια θα είναι η πρόοδος της όλης διαδικασίας, όταν η σχετική δικογραφία θα φτάσει στα χέρια του αρμόδιου Εισαγγελέα. Ήδη, στην όλη εξέλιξη της μεθόδευσης της αυτόφωρης διαδικασίας χτες σημειώθηκε **ένα σοβαρό ρήγμα**. Μετά τον Καμπαγιάννη και εμένα, κανένας από τους υπολοίπους 60 και πλέον κατηγορουμένους δεν κλήθηκε σε απολογία. Συνεπώς, ματαιώθηκε εν τω γενέσθαι η προσπάθεια δημιουργίας πλήρως προανακριτικής δικογραφίας, η οποία θα οδηγούσε ώριμα σε αυτόφωρη διαδικασία.*

Αντικείμενο της πολύωρης και αναίτιας κράτησης των λοιπών 70 και πάνω κατηγορουμένων ήταν η υποβολή τους στην σήμανση, η λήψη των στοιχείων τους και η γνωστοποίηση της έκθεσης σύλληψης και βεβαίωσης πλημμελήματος, την οποία περισσότεροι από τους μισούς ούτε καν κλήθηκαν να την υπογράψουν. Έτσι, η αυτόφωρη διαδικασία **εκφυλίστηκε σε ελλιπή αστυνομική προανάκριση χωρίς εισαγγελική παραγγελία**, αφού προφανώς από κάποιο χρονικό σημείο και μετά η εισαγγελική παραγγελία εξέλιπε και η αστυνομία αφέθηκε να αναλάβει μόνη της την ευθύνη όσων διατάχθηκε από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης να επιχειρήσει χθες. Ήταν **άλλο ένα ρήγμα** στην αξιοπιστία των

χθεσινών συλλήψεων.

Κλείνοντας την απάντηση στις ειρωνείες και τις αιτιάσεις του Υπουργού να θυμίσουμε ότι δεν είμαστε «φωνακλάδες» όταν δεν χρειάζεται. Και αν γίναμε «επώνυμοι», το οφείλουμε στη μακρόχρονη καθημερινή και συνεπή δράση μας στη μαχόμενη δικηγορία, τον συνδικαλισμό και την πολιτική. Ούτε στη βράβευση από το FBI, ούτε στον πολιτικό αμοραλισμό της εναλλαγής από το ένα κόμμα εξουσίας στο άλλο, ούτε στην ψήφιση νομοσχεδίων που δεν διαβάζουμε, ούτε στην αποδοχή δοτών κυβερνητικών εξουσιών. Είχαμε και εμείς τα προσόντα για να γίνουμε καρριερίστες της δημόσιας ζωής, αλλά δεν το καταδεχθήκαμε. Και η στάση μας επιβραβεύεται κάθε μέρα όλο και από μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας. Ένα μικρό δείγμα είναι η χθεσινή καθολική συμπαράσταση από το σύνολο του νομικού κόσμου και μεγάλη μερίδα πολιτικών και κοινωνικών φορέων και προσωπικοτήτων, μακράν πέραν της στενής πολιτικής εμβέλειας του χώρου μας. Και θα υπάρχουμε όπως τώρα όταν ο κ. Χρυσοχοΐδης θα έχει περάσει στα απορρίμματα της ιστορίας. Διαισθάνομαι ότι διόλου δεν αργεί η ώρα, καθώς όλο και λιγότερες φωνές, ακόμα και μέσα από την κυβέρνηση (μόνο οι ακροδεξιές) υψώνονται για να τον στηρίξουν. Χθες τον άδειασε και η Εισαγγελία. Η ανάλωσή του ωριμάζει. Αν μέχρι τότε ο Υπουργός θεωρεί ότι η ποινικοποίηση της δράσης μας υπηρετεί τις κατασταλτικές του φιλοδοξίες, ας την επιχειρήσει ξανά. Δεν την φοβόμαστε. Και καμμία ασυλία δεν του ζητάμε. Η παράδοση του χώρου μας περιλαμβάνει πολλές ιερές μορφές δικηγόρων (ένας από αυτούς αναφέρεται στο τέλος του κειμένου) που συνέβαλαν στην πεποίθηση ότι **«οι δίκες δεν λυγίζουν τους αγωνιστές»**. Να ένας τίτλος που μάταια θα ψάξει κανείς να βρεί δίπλα στο όνομά του.

Να λοιπόν γιατί είναι εύλογο το μίσος του Υπουργού για εμάς. Λίγες μόλις εβδομάδες μετά τη λήξη της δίκης της Χρυσής Αυγής, τον υπαρχηγό της οποίας το Υπουργείο του είναι ανίκανο να συλλάβει παρά τις μεγαλοστομίες με τις οποίες έκλεβε μερίδιο της καθημερινής τηλεοπτικής της δημοσιότητας και

απρόθυμο να επικηρύξει. Πρόθυμο και ικανό είναι μόνο να καταστέλλει και να συλλαμβάνει διαδηλωτές και να απαγορεύει συναθροίσεις με πρόσχημα την προστασία της δημόσιας υγείας. Και όταν δεν τολμά να το κάνει, τότε να τις διαλύει απροσχημάτιστα, όπως τη μεγαλειώδη συγκέντρωση της 7/10/2020 με δικαιολογίες που διαψεύδονται από τα βίντεο που εκείνος δημοσιοποίησε.

Τέλος, η χθεσινή μέρα, όπως και η κάθε έκτη Δεκεμβρίου θα έπρεπε να είναι μία **ημέρα συστολής και αυτοπεριορισμού αν όχι και ντροπής της αστυνομίας**, γιατί είναι η μέρα της επετείου μίας αστυνομικής δολοφονίας, που έχει κριθεί σαν τέτοια από τα αρμόδια δικαστήρια. Αντί αυτού, η αστυνομία αφέθηκε ελεύθερη (δια των 4.999 μελών της που είχαν διατεθεί σχετικά) να αυθαιρετεί, να προσαγάγει, να συλλαμβάνει, να προσαγάγει, να ρίχνει χημικά πολυκατοικίες, να εγκλείει κάτω από άθλιες συνθήκες κράτησης και χωρίς παροχή στοιχειωδών μέτρων υγείας (αναφέρομαι σε όσα συνέβησαν στην Γ.Α.Δ.Α.) εκατοντάδες πολίτες, να παρεμποδίζει ακόμα και την προσπέλαση στο μνημείο του Γρηγορόπουλου, και ένας ακόμα να παίζει πιγκ – πογκ με τα λουλούδια τα οποία βρήκε αφημένα για το σημείο.

Μία ημέρα πριν, η από 5/12/2020 απόφαση αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας που απαγόρευε τις συναθροίσεις για άλλη μία φορά **δεν συνοδεύτηκε από δημοσιοποίηση** της από 2/12/2020 εισήγησης της «Επιτροπής προστασίας για την δημόσια υγεία», την οποία επικαλείται ως νομοθετικό έρεισμα, επιβεβαιώνοντας για μία ακόμη φορά, ότι το περιεχόμενο της είναι παντελώς άσχετο προς εκείνα, τα οποία προφασίζεται ο Αρχηγός της Αστυνομίας υποκαθιστώντας και τους γιατρούς. Είναι νωπή άλλωστε, η διάψευση από τον κ. Μαγιορκίνη στις 16/11/2020 της επικαλούμενης από την τότε απαγόρευση των μετέπειτα συναθροίσεων για το Πολυτεχνείο από τις 14/11/2020 σχετικής απόφασης αρχηγού ΕΛ.ΑΣ, ότι ουδέποτε η από 4/11/2020 γνωμοδότηση της επιτροπής προστασίας για την δημόσια υγεία έκανε λόγο για απαγόρευση συναθροίσεων.

Αλλά ακόμα και σήμερα, ενώ έχει λήξει η ισχύς της, η αστυνομία και πάλι απαγορεύει συναθροίσεις. Καμμία νομική συνέπεια δεν έχουν οι πράξεις της.

Όσον αφορά τέλος τη χρήση καμερών από τα Μ.Α.Τ. θα είχε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον εάν το δικαίωμα αυτό παρεχόταν με αμοιβαιότητα, δηλαδή με το δικαίωμα και του πολίτη να βιντεοσκοπεί και να ηχογραφεί την συμπεριφορά των αστυνομικών οργάνων κατά την άσκηση της εξουσίας τους, αντί το δικαίωμα αυτό να παρεμποδίζεται συστηματικά, με απειλή βίας και να κρύβεται πίσω από δήθεν προσωπικά δεδομένα των εκάστοτε αστυνομικών, οι οποίοι με κρυμμένα τα διακριτικά προβαίνουν πάντοτε στα κατασταλτικά τους έργα. Τα έχετε τα κότσια κ. Υπουργέ για να το δεχθείτε ; Αν όχι αφήστε τα μαθήματα !

Δικηγόροι και πολίτες θα δώσουμε την μάχη ενάντια στην κρατική αυθαιρεσία και σε κάθε προσχηματική επίκληση της πανδημίας, προκειμένου να επιχειρείται η νομιμοποίηση προειλημμένων πολιτικών αποφάσεων, που ως μόνο σκοπό έχουν την καταστολή των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, γιατί δεν θέλουν κόσμο να διαδηλώνει, να εξεγείρεται, να διεκδικεί και ιδίως να πετυχαίνει. Το δοκίμασαν στο Πολυτεχνείο, το δοκίμασαν στην επέτειο του Γρηγορόπουλου, το δοκίμασαν και στην πανεργατική στις 26/11/2020, θα το δοκιμάσουν και στην επόμενη 15/12/2020. Την ημέρα εκείνη κατατίθεται ο προϋπολογισμός του επόμενου έτους, από τον οποίο περικόπτονται 572 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με τον τρέχοντα από τις δαπάνες για την δημόσια υγεία. Αυτό από μόνο του είναι αρκετό για να καταδείξει την προσχηματικότητα του ενδιαφέροντος της κυβέρνησης για την πανδημία. Πριν η κατάσταση που ζούμε εξελιχθεί σε μία πανδημία κυριολεκτικά για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες, οφείλουμε να τα υπερασπίσουμε και θα το πετύχουμε.

Ας μου επιτραπεί να κλείσω με δύο τιμητικές αναφορές για ήθη ευτυχώς αντίθετα από τον κ. Υπουργό :

1) Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους με κάθε τρόπο εξέφρασαν

τη συμπαράστασή τους, θεσμικά και προσωπικά χθες για τις συλλήψεις μας : τον Δ.Σ.Α., τον Δ.Σ.Π., τον πρόεδρο της Ε.Δ.Ε., την Ένωση Ποινικολόγων και Μαχόμενων Δικηγόρων, βουλευτές, συνδικαλιστές, δικηγόρους, αγωνιστές, φορείς και οργανώσεις που στάθηκαν δίπλα μας.

2) Μια ολόψυχη αφιέρωση στη μνήμη του **Γιώργου Παριανού**, ενός μοναδικού δικηγόρου αγωνιστή, που έφυγε χθες 6.12.2020 από τη ζωή. **Συνιδρυτής** της Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγόρων Αθήνας το 1990, εκπρόσωπός της στο Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. την περίοδο 1991 – 1992, υποψήφιος πρόεδρος της το 2014. Και τα προηγούμενα χρόνια αγωνιστής της Αντι – Ε.Φ.Ε.Ε. και υποχρεωτικά στρατευμένος στη χούντα, με δράση στο Πολυτεχνείο και σπουδαία προσφορά στο Κ.Κ.Ε. μέχρι το 1989 και στην εξωκοινοβουλευτική αριστερά στη συνέχεια. Δεν ενσωματώθηκε, δεν εξαργυρώθηκε. Το ήθος και η υποδειγματική ανιδιοτέλειά του θα μας διδάσκει για πάντα. Κρίμα που δεν έζησε τη χθεσινή μέρα. Θα ήταν περήφανος για την παράταξή του : Ο νυν και ό πρώην εκπρόσωπός της κρατούμενοι επειδή υπεράσπισαν διαδηλωτές και δεκάδες μέλη της δίπλα σε όλους τους συλληφθέντες στην Π. Ράλλη, στη Γ.Α.Δ.Α. κ.α. Μακάρι να σταθούμε άξιοι να συνεχίσουμε στο δρόμο του.

Αθήνα, **7/12/2020**

Κώστας Παπαδάκης